

SISÄINEN ÄÄNI – JUMALAN ÄÄNI? I

Väinö Hotti

Sirpaloitumisongelma

Suomen Siionissa hajaannus on valitettava tosiasia. Herran seurakunta on jakaantunut lukuisiin ”kuppikuntiin”. Tästä huolimatta muutamilla on otsaa väittää: HERRAN SEURAKUNTA ON YKSI! Tämähän merkitsee ”älyllistä itsemurhaa”! Joskus seurakunnan piirissä realismi unohtuu – ja se on paha asia. Jos missä, niin seurakunnassa tulisi aina liikkua TOTUUS – VALHE – akselilla:

”Jeesus sanoi hänelle: **”Minä olen tie ja totuus ja elämä”** (Joh.14:6).

Epärehellisyys

Raamatun sanoma on selkeä: uskovien tulisi olla yhtä. Tämä on osoittautunut kuitenkin vaikeaksi, jopa mahdottomaksi. Tilanne ei korjaannut sillä, että yhdestä seurakunnasta hoetaan jokaisen jumalanpalveluksen uskontunnustuksessa! Tilanne on koettu niin vaikeaksi, että on lähdetty tinkimään vaatimuksesta.

1. YHTEYDEN ESTEET

1. ON TEHTY OMASTA KUPPIKUNNASTA EKKLESIA

Tämä on erittäin yleistä, lähtien aina Rooman kirkosta, joka on äärimmäinen kouluesimerkki. Rooma julistaa: Kirkon (Rooman) ulkopuolella ei ole pelastusta.

Lähes yhtä suurella varmuudella tätä julistaa **Suomen Rauhanyhdistysten Keskusyhdistys ry (SRK)**. Vain heidän käsiensä kautta päästään Jumalan valtakuntaan.

Samaa säveltä periaatteessa kuulemme kaikistakin kuppikunnista. Periaatteessa tämä ajatus liittyy kaikkien hengellisten yhteisöjen syntyhistoriaan.

1) Ei mitään raamatullisuutta

Raamattu ei tue millään tavalla tätä näkemystä. Raamattu hyökkää voimakkaasti ko. näkemystä vastaan:

”Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus” (Joh.13:34,35).

”Sillä Kloen perheväeltä olen saanut teistä kuulla, veljeni, että teillä on riitoja keskuudessanne. Tarkoitan sitä, että yksi teistä sanoo: ”Minä olen Paavalin puolta”,

toinen: "Minä Apolloksen", joku taas: "Minä Keefaan", joku vielä: "Minä Kristuksen".
Onko Kristus jaettu?" (1. Kor.1:11-13).

2) Ei mitään järkeä

Kristuksen seurakunta on KRISTUKSEN MORSIAN. Kuppikuntakristillisyydessä on "monta morsianta". Oikeastaan tällöin ollaan "heilalinjalla". Seurakunnassa tulisi entistä useammin nostaa terve maalaisjärki sille kuuluvalla jalustalle:

"Miksi ette jo itsestänne päättä, mikä oikeata on?" (Luuk.12:57).

2. KANSANKIRKON ERITYISONGELMAT

Lutherin kanta

"Minä pyydän, että ihmiset olisivat minun nimeni suhteen vaiti eivätkä nimittäisi itseään luterilaisiksi, vaan kristityiksi. Mikä on Luther? Ei tämä oppi minusta ole, eikä minua ole ristiinnaulittu kenenkään edestä. Paavali ei voinut sietää, että kristityt nimittivät itseään hänen tai Pietarin mukaan. Kuinka sitten minä, vaivainen, haiseva matosäkki voisin antaa Kristuksen lasten nimittää itseään minun kurjan nimeni mukaan? Ei niin rakkaat ystävät, vaan hävittäkäämme juuria myöten puoluenimet ja ottakaamme kristityn nimi hänen mukaansa, jolta oppimmekin on! Minä en ole enkä tahdo olla kenenkään mestari. Yksin Kristus on meidän Mestarimme."

Martti Luther; Ole turvallisin mielin – kokoelmassaan.

1) Totuuden kiertämistä

Koska asia on osoittautunut ongelmalliseksi, on lähdetty etsimään "kiertotietä". EKUMENIA on otettu avuksi: kaikki kirkkokunnat yhdessä muodostavat EKKLESIAN. On kyseessä "ykseys moninaisuudessa". Sanotaan, että Joh.17. puhuu juuri tästä. Halutaan yhdistää kirkkokunnat:

"Mutta en minä rukoile ainoastaan näiden edestä, vaan myös niiden edestä, jotka heidän sanansa kautta uskovat minuun, että he kaikki olisivat yhtä, niinkuin sinä, Isä, olet minussa ja minä sinussa, että hekin meissä olisivat, niin että maailma uskoisi, että sinä olet minut lähettänyt. Ja sen kirkkauden, jonka sinä minulle annoit, minä olen antanut heille, että he olisivat yhtä, niinkuin me olemme yhtä - minä heissä, ja sinä minussa - **että he olisivat täydellisesti yhtä,** niin että maailma ymmärtäisi, että sinä olet minut lähettänyt ja rakastanut heitä, niinkuin sinä olet minua rakastanut" (Joh.17:20,23).

Tässä ei kuitenkaan ole kysymys **organisaatioiden** yhteydestä, vaan **orgaanisesta** yhteydestä, oksan yhteydestä runkoon, oksien keskinäisestä yhteydestä ja ruumiin eri jäsenten yhteydestä päähän ja – toisiinsa:

”Pysykää minussa, niin minä pysyn teissä. Niinkuin oksa ei voi kantaa hedelmää itsestään, ellei se pysy viinipuussa, niin ette tekään, ellette pysy minussa. **Minä olen viinipuu, te olette oksat.** Joka pysyy minussa ja jossa minä pysyn, se kantaa paljon hedelmää; sillä ilman minua te ette voi mitään tehdä” (Joh.15:4-5).

”Sillä niinkuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä, mutta kaikki ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis, niin on Kristuskin; sillä **me olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi**, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki olemme saaneet juoda samaa Henkeä” (1. Kor.12:12,13).

”Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä” (1. Kor.12:27).

”Kun ollaan Kristuksessa niin ei vain häntä lähellä, vaan myös kaikkia niitä, jotka ovat hänessä. Totisen viinipuun oksat eivät ole vain rungon yhteydessä, vaan toistensakin” (Niilo Tuomenoksa, Valkoiset synnit, s.78).

2) Valheyhteys

Yhteyden olemus (substanssi) on ekumeniassa väärä. Yhteys on vain ulkonaista. Se on RAUHANOMAISTA RINNAKKAISELOA. Jos ihminen ei ole uudestisyntynyt, hän tyytyy tähän valheelliseen yhteyteen – hän ei paremmasta mitään tiedä!

3) Heterogeeninen

Kansankirkko koostuu monista erilaisista ryhmistä. Hengellisiäkin piirejä on niin paljon, että yhteyttä ei ole helppoa muodostaa. Yhteistä nimittäjää on vaikeaa löytää. Toisaalta johtajista on usein ”runsaudenpula”. Eri johtajat omine aatteineen haraavat yhdistymistä vastaan. Kaiken kaikkiaan DIABOLOS (= heittää erilleen, hajottaa) on tahtipuikon heiluttaja.

(nettikuva)

4) Kirkkouskovat

Nämä ovat niitä, joiden ohjelmaan kuuluu säännöllinen kirkkossakäynti ja muukin osallistuminen seurakunnan ilmoitettuihin tilaisuuksiin. Heillä ei ole välttämättä lainkaan kokemusta omakohtaisesta kristillisestä elämästä; heitä kannattaa kristillinen perinne.

5) Kasvatuskristillisuus – herätyskristillisuus

Tämä jakolinja on edelleenkin voimassa. Herätykseen tulleen on vaikeaa osallistua normaaliin kirkolliseen meininkiin. Tunnustuskirjat puhuvat seurakunnasta ”pyhien yhteisönä”; kääntymättömät ja uskoon tulleet eivät helposti sovi samaan yhteisöön:

”Niin eivät jumalattomat! Vaan he ovat kuin akanat, joita tuuli ajaa. Sentähden eivät jumalattomat kestä tuomiolla eivätkä syntiset vanhurskasten seurakunnassa” (Ps.1:4,5).

4) Kääntymätön pappi

Hengellisesti sokea pappi on todellinen seurakunnan ongelma. Joskus on julistettu: ”USKOVA TEOLOGI ON PORTTO TIETEEN TEMPELISSÄ.” Epäuskoinen teologi taas on ”portto Jumalan temppelissä”!

”Saarnavirka edellyttää kyllä hengellistä pappeutta sikäli, että on Jumalan tahto ja järjestys, ettei vanhimpia eli piispoja valita epäuskoisista, vaan uskovista eli hengellisistä papeista” (Franz Pieper, Kristillinen dogmatiikka, s.572).

”Jumalan sanan mukaan ei yksikään, joka ei nuhtelee väärää oppia, ole Jumalan salaisuuksien uskollinen taloudenhoitaja, hänelle uskottujen lammasten uskollinen paimen eikä uskollinen vartija Siionin muureilla, vaan palkkapaimen, mykkä koira ja petturi (vrt. esim. Jes.56:10,11; Fil.3:2 jne.) (emt. s.22).

”Älkää heistä välittäkö: he ovat sokeita sokeain taluttajia; mutta jos sokea sokeaa taluttaa, niin he molemmat kuoppaan lankeavat” (Matt.15:14).

Tällaisella paimenella ei ole ”sanomaa”. Uskovat eivät halua kuulla joutavia jaarituksia, mutta ei hänen puheensa kiinnostakaan myöskään kääntymättömiä. Populistiset saarnat vieraannuttavat viime peleissä ihmiset kirkosta. Joskus uskovan papin on ensi töikseen ”tyhjennettävä kirkko”. Tämän jälkeen kirkko taas täyttyy uudella kuulijakunnalla.

5) Epäraamatullinen kirkko

Kirkon piirustukset löytyvät Raamatusta:

”Tehkää asumus ja kaikki sen kalusto tarkoin **sen kaavan mukaan, jonka minä sinulle näytän**” (2. Moos.25:9).

”Todistuksen maja oli meidän isillämme erämaassa, niinkuin hän, joka puhui Moosekselle, oli määrännyt sen tehtäväksi, **sen kaavan mukaan, minkä Mooses oli nähnyt**” (Apt.7:44).

”ja jotka palvelevat siinä, mikä on taivaallisten kuva ja varjo, niinkuin ilmoitettiin Moosekselle, kun hänen oli valmistettava maja. Sillä hänelle sanottiin: **"Katso, että teet kaikki sen kaavan mukaan, joka sinulle vuorella näytettiin"** (Hebr.8:5).

Raamattu ei tunne kirkkoa, joka on kansan hallinnassa. Alkuseurakunta oli ”uskovien yhteisö”, EKKLESIA. Raamatun ohjeiden soveltaminen kansankirkkoon ei tule koskaan onnistumaan. Ei myös toteudu raamatullinen yhteys!

KIRKKOKURI on eräs kansankirkkoon soveltumaton asia. Rooman kirkko noudatti aikoinaan inkvisitoineen kirkkokuria; se oli surkea esitys. Rooman kirkkokuri oli raamatullisen kurin ”irvikuva”. Samalla se oli PERKELEEN ITSEPALJASTUSTA”.

300 – luvulla kirkko muotoutui Rooman valtionkirkoksi. Se tiesi kirkolle suorastaan kuoliniskua ja katastrofia. Tämän jälkeen kirkko ei ole noussut tuosta alennustilastaan.

3. VAPAIEN SUUNTIEN ONGELMA

1. Opillisuuden halveksiminen

Vapaat suunnat ovat vastakohta Lutherille ja luterilaisuudelle. Samalla kun nämä haluavat ottaa etäisyyttä Lutheriin, he myös ottavat etäisyyttä opillisuuteen.

2. Näyt ja ilmestykset

Lahkolaisuus

*”Lahkolaisuus edellyttää aina Jumalan sanan ja Hengen synnyttämää herätystä, joka – olipa se sitten ollut enemmän tai vähemmän täydellistä – on muuttunut lahkolaisuudeksi puuttuvan johdon tai sanan sekä autuuden järjestyksen väärin käsittämisen vuoksi. Niin kuin oikein herännyt sielu vakavasti johdettuna ja sanan ymmärtäen pääsee Kristukseen uskoen sovintoon Jumalan kanssa, **niin lahkolainenkin saa rauhan. Mutta hänen rauhansa perustuu tunteisiin, liikutuksiin, näkyihin, ilmestyksiin ja muuhun sellaiseen, mikä on sanan ja vanhurskauttamisen***

ulkopuolella. Työt ja harjoitukset ovat tavallisesti tämmöisen rauhan perustana
(Jonas Lagus, Evankeliumin ääni, s.108).

3. Yksinkertainen teologia

Vapaat suunnat ovat hyökänneet luterilaisten kimppuun nimenomaan
"kasteasiassa": "Mitä se tippa vettä auttaa?"

"Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen" (Mark.16:16).

Varsin pitkään vapaiden suuntien raamatullisuus supistui Mark.16:16. Valitettavasti he saivatkin tätä lausetta toistamalla monen vasta uskoon tulleen kastealtaaseen. Käytettiin siinä joskus varsinaista "pakotustakin". Raukkamaista ja ala-arvoista!

"Kristus kauhistuu kaikkea hänen nimissään harjoitettua pakkoa" (Niilo Tuomenoksa, Valkoiset synnit, s.75).

4. Sisäinen ääni

Kun Jumalan ääntä ei haluta etsiä Raamatusta, SISÄINEN ÄÄNI nousee arvoon arvaamattomaan. Tämä ansa vaanii nimenomaan nuoria uskovia. Heidän on erinomaisen vaikeaa erottaa Jumalan ääntä sisäisestä äänestä.

Ei kukaan ole niin varma Jumalan äänestä kuin sisäisen äänen hallitsema uskova! Hän ei tunne muuta mahdollisuutta sisäisen äänen lähteenä kuin PYHÄ HENKI.

Jos ja kun vapailla suunnilla ei ole aina "raamatuissa väkevää" johtajaa, seurakuntalaiset lähtevät sooloilemaan oman sisäisen äänensä ohjaamina. Raamatullinen yhteys jää tällöin haaveeksi:

Monta kertaa vapaiden suuntien kokouksissa voi vallita sekasortoinen tilanne: Kova meteli voi olla ylimmäisenä; kielilläpuhumista yms.

"Ei sillä aina eniten ole, joka suurinta melua pitää. Hälinä lastenkamarista on kaikkein kauimmaksi kuuluvaa" (Niilo Tuomenoksa, Valkoiset synnit, s.93).

"Mutta kaikki tapahtukoon säädyllisesti ja järjestyksessä" (1. Kor.14:40).

"Sillä jos ruumiillisesti olenkin poissa, olen kuitenkin teidän kanssanne hengessä ja iloitsen nähdessäni järjestyksen, joka teidän keskuudessanne vallitsee" (Kol.2:5).

Yhteyttä kyllä voidaan kokea ; "hurmahenkien yhteyttä". Edelleen lämmintäkin voi olla; kaikki lahtotuvat ovat kytkeytyt HELVETIN KAUKOLÄMPÄVERKKOON!